

os, nu ere blevne os en kostbar Byrde. Denne Byrde, bør vi da vogte os for at forøge mere end strengt nødvendigt. Naar vi allerede i Forvejen se vort Budget belastet med saa store Udgifter til disse forskellige Besiddelser, hvis indirekte Nytte for den danske Stat og for det danske Folk jo dog heller ikke er saa overvættets stor, da maa vi vel betænke os, inden vi stride til en saa betydelig Forøgelse af de regelmæssige aarlige Udgifter som den, der her foreslaas. Jeg kan derfor ikke andet end paa ny henstille at idstemme de Forslag, der her er Tale om, og at tage den hele Sag under nærmere Overvejelse. Hvis man ad Nare kan komme med Forslag til en væsentlig billigere Ordning, skal jeg for mit Vedkommende ikke have noget imod at gaa med dertil.

**Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss):** Med Hensyn til de to Spørgsmaal angaaende den østgrønlandske Mission og den arktiske Ekspedition gjorde det ærede Medlem for Nibe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) gældende, at der var en Sammenhængning mellem disse, som der ikke er, navnlig gjorde han gældende, at det skulde være hensigtsmæssigt at foretage den arktiske Ekspedition, for at man gennem dens Udbytte og Resultater kunde vinde tilstrækkelig Oplysning til at tage Bestemmelse med Hensyn til den østgrønlandske Mission. Men et saadant Forhold mellem disse to Foranstaltninger er der ikke, og jeg ved ikke, hvorpaa det ærede Medlem støttede det, at der kunde være et saadant Forhold. Den arktiske Ekspedition har sit eget Omraade; den er bestemt til at virke paa et Omraade, der er langt videre og af langt videre Udstrækning end det, der kan komme i Berøring med den østgrønlandske Mission, saafremt det overhovedet kommer i Berøring med den. Det ærede Medlem synes jo væsentlig at slutte det modsatte deraf, at den arktiske Ekspedition fra Danmark maatte holde sig til Havn, hvorover Danmark har Højhedsret. Det er indlysende, at Danmark ikke i folkeretlig Forstand har nogen Højhedsret over de arktiske Farvande, hvortil Ekspeditionen er bestemt. Her er Tale om, at vi have en national Opgave paa disse Havn, saaledes som dette er gjort gældende fra min og fra manges Side, men ikke om, at vi have Højhedsret over disse Havn. En Paastand i den Henseende vilde gaa saa langt ud over, hvad Folkereetten hjemler, at Danmark virkelig ikke vilde blive hørt med en saadan Paastand. Omvendt tror jeg ogsaa, det ærede Medlem kom noget i Uoverensstemmelse med Folkereetten i de An-

stuelser, han har med Hensyn til Maaden, hvorpaa vi med Hensyn til Angmagalik kunne vedblive at hæbde den Højhedsret, vi have. Jeg tror ikke, uden at jeg skal komme nærmere ind paa det, at det vil respekteres eller anerkendes, om der hist og her lejlighedsvis foretages et saadant Besøg, som det ærede Medlem nærmest gav Anvisning paa. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) tror jeg ogsaa, i den Henseende tog væsentlig Fejl af, hvad Folkereetten kræver, men han berørte dog et Punkt, hvori han erkendte, at der kunde komme en folkeretlig Situation op for Danmark med Hensyn til Angmagalik, hvis vi vilde bevare vor Højhedsret, nemlig med Hensyn til meteorologiske Stationer. Han kunde, saa vidt jeg forstod ham, erkende, at det var et Moment, paa Grundlag af hvilket der kunde være Tale om at foretage en virksom og virkelig „Tagen i Besiddelse“ af Landet, hvis noget saadant fandt Sted, skønt det kunde blive dyrt. Det er i den Henseende blevet mig meddelt af en højtæret Kollega, at en meteorologisk Stations Oprettelse ikke vil være dyr. Der gives langs hele Vestkysten meteorologiske Stationer, der besørjes af Personalet paa de vedkommende Steder og i øvrigt intet koste.

Det virkelige Forhold mellem disse Foranstaltninger er altsaa, at de begge gaa jævnsides, uden at den ene behøver at sættes i Forbindelse med den anden. Men ganske vist bæres de efter min Overbevisning af noget væsentlig ensartet, idet der nemlig i begge Tilfælde her er Tale om nationale Opgaver, og derfor anbefaler jeg dem meget varmt og ser med Tilfredsstillelse, at et Flertal har sluttet sig til Forslaget om den østgrønlandske Ekspedition, men med Betægløse, at et Flertal ikke har kunnet vindes for den arktiske Ekspedition, der har lige saa megen Berettigelse paa sin Side, og som ikke kan komme den anden i Vejen paa nogen Maade.

Nogle andre Spørgsmaal, som ere blevne berørte, skal jeg nu komme til at omtale. Jeg takker det ærede Medlem fra Listed (Sagd) for hans varme anbefaling af en noget større Bevilling til Kapellet eller Kirken i Stenbjerg end den, Udvalget har foreslaaet, og jeg skal meget ønske, at Tinget vil følge ham i Betragtning af de ny og særlige Momenter, som han fremhævede, og ikke med Udvalgets Flertal gaa til en Medsættelse. Et er nemlig sikkert, at en Medsættelse i hvert Fald vil medføre, at det kun bliver et Kapel, der ikke kan saa et Spir eller et Taarn, som kan tjene til Sømærke, men noget langt bestednere. Og selv om det skal være et Kapel i denne bestednere Stil-